

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 11/3466 VEROR en AWB 11/3467 VEROR

uitspraak van de voorzieningenrechter in de zaak tussen

de stichting Bomenstichting,
gevestigd te Utrecht,
verzoekster,
gemachtigde mr. F.C.S. Warendorf,

en

het dagelijks bestuur van het stadsdeel Zuid van de gemeente Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde mr. R.M. van Gorsel.

Procesverloop

Verzoekster heeft een verzoek ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening. Dit verzoek hangt samen met het door verzoeker ingediende beroep tegen het besluit van verweerder van 12 juli 2011 (het bestreden besluit).

De voorzieningenrechter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 5 augustus 2011. Partijen zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden. Namens verweerder is tevens aanwezig J.M. Kleverink.

Overwegingen

1. Inleidende bepalingen

1.1. Op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gaat de voorzieningenrechter na of onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, het treffen van een voorlopige voorziening vereist. Bij de daarvoor vereiste belangenafweging gaat het om een afweging van enerzijds het belang van de verzoeker dat een onverwijlde voorziening wordt getroffen en anderzijds het door de onmiddellijke uitvoering van het besluit te dienen belang.

1.2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb is de voorzieningenrechter bevoegd onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien het verzoek om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. De feiten en omstandigheden in de hoofdzaak vergen naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen nader onderzoek, zodat de voorzieningenrechter van deze bevoegdheid gebruik zal maken.

2. Feiten en omstandigheden

2.1. Bij aanvragen van 28 september 2010 heeft het Projectbureau van Stadsdeel Zuid vergunning gevraagd voor het kappen van zeven respectievelijk negen Hollandse lindes aan de noordelijke en zuidelijke ventweg van de Vrijheidslaan. Bij besluit van 21 januari 2011 wordt de aanvraag om een kapvergunning van zeven lindes aan de noordelijke ventweg toegewezen. Bij besluit van 21 januari 2011 wordt de kap van acht lindes toegewezen en de kap van één linde, namelijk die ter hoogte van huisnummer 83, geweigerd.

2.2. Bij besluit van 21 juli 2011 heeft verweerder het door verzoekster tegen de twee primaire besluiten afzonderlijk gemaakte bezwaar ongegrond verklaard, onder verbetering van de motivering. Verzoekster heeft tegen dit besluit beroep ingesteld en een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend.

3. Juridisch kader

3.1. Op 1 oktober 2011 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in werking getreden. Op grond van artikel 1.4 in samenhang met artikel 1.2, tweede lid onder a, van de Invoeringswet Wabo, blijft het recht zoals dat gold onmiddellijk voor het tijdstip van de inwerkingtreding van artikel 2.1 van de Wabo van toepassing op de voorbereiding en vaststelling van een beschikking op een aanvraag indien voor dat tijdstip een aanvraag is ingediend. Op dit beroep is dan ook de Kapverordening Stadsdeel Zuideramstel 1999 (hierna: de Kapverordening) van toepassing.

3.2. Op grond van artikel 2, eerste lid, van de Kapverordening is het verboden zonder vergunning van het Dagelijks Bestuur houtopstand te vellen anders dan bij wijze van dunning.

3.3. Op grond van artikel 5, eerste lid, van de Kapverordening kan het Dagelijks Bestuur de vergunning weigeren dan wel onder voorschriften verlenen in het belang van de handhaving van het natuur- landschaps- of stadsschoon of om andere redenen van milieubeheer.

4. Inhoudelijke beoordeling

4.1. Verzoekster heeft aangevoerd dat de elf bomen waarvoor de kapvergunningen zijn verleend, blijkens het rapport van het Pius Floris prima te handhaven zijn in de nieuwe situatie als de aangedragen alternatieven worden uitgevoerd. Dit rapport van Pius Floris, een boomverzorgingsbedrijf te Amsterdam, is in opdracht van het Stadsdeel in maart 2010 uitgebracht. Verzoeker stelt dat het Projectbureau de herprofilering van de noordelijke ventweg al voor een deel heeft uitgevoerd. De aanbevelingen van Pius Floris zijn daarbij in acht genomen, voorzover verzoekster dat heeft kunnen beoordelen. Boom 68 is daarbij gehandhaafd en verzoekster ziet niet in waarom dat voor de andere bomen niet ook kan. Het betreffen bomen die 45 jaar oud zijn, aldus verzoekster.

4.2. De voorzieningenrechter (hierna: rechter) leest in de conclusie van het rapport van Pius Floris dat duurzaam behoud van de bomen op de locatie te garanderen is, mits de aangedragen alternatieven kunnen worden uitgevoerd. Deze oplossingen zijn het maken van grote boomoren ter bescherming van de boom en het verbeteren van de ondergrondse situatie. Indien deze alternatieven niet kunnen worden uitgevoerd zullen deze bomen moeten

worden vervangen, aldus het rapport. Ter zitting heeft verweerder uiteengezet dat er mede naar aanleiding van deze rapportage vijf varianten voor het groot onderhoud zijn uitgewerkt. Een schriftelijk stuk met de uitwerking van deze varianten is ter zitting overgelegd. De door Pius Floris aangedragen alternatieven voor behoud van de bomen zouden leiden tot een verlies van een relatief groot percentage van het aantal beschikbare parkeerplaatsen en een niet efficiënte restruimte.

4.3. De rechtbank stelt voorop dat indien het bestuursorgaan een bevoegdheid heeft uitgeoefend waarbij hem beleidsvrijheid is gelaten, zoals bij artikel 5 van de Kapverordening, de bestuursrechter niet beoordeelt welke uitkomst van de belangenafweging het meest evenwichtig is, maar of verweerder in redelijkheid tot de uitkomst van de belangenafweging die ten grondslag ligt aan het besluit heeft kunnen komen. Uit de overgelegde stukken blijkt dat er bij de te kappen bomen onder meer problemen zijn omdat bij de parkeerplaatsen de wortels omhoog komen. Om de bomen te behouden zou een relatief groot aantal parkeerplaatsen bij de herprofilering moeten verdwijnen. Verweerder heeft uiteindelijk gekozen voor een variant waar de bomen worden gekapt, die de grootste worteluitbreiding onder parkeerplaatsen en rijweg hebben. Door de in de kapvergunning genoemde bomen te kappen en door 13 bomen terug te plaatsen in de parkeerstrook en drie in de berm ontstaat een grotere vrije ruimte om de parkeerplaatsen optimaal te kunnen inrichten, aldus verweerder. Op deze wijze wordt er zowel rekening gehouden met het behoud van zoveel mogelijk bomen, als met het aantal in te richten parkeerplaatsen, aldus verweerder. Verweerder onderschrijft het belang van het behoud van bomen maar stelt dat met dit plan en de gevraagde kapvergunning voor een meer duurzame oplossing gekozen te hebben.

4.4. De rechter is van oordeel dat uit de door verweerder overgelegde stukken blijkt dat op zorgvuldige wijze naar alternatieven is gekeken. Voorts is de rechter van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot het verlenen van de gevraagde kapvergunningen heeft kunnen komen. De uitkomst van verweerdens belangenafweging tussen enerzijds het behoud van zoveel mogelijk parkeerplaatsen en anderzijds het behoud van de bomen, acht de rechter niet onredelijk.

4.5. Verweerder is verder van oordeel dat uit de gemeentelijke Hoofdbomenstructuur blijkt dat er een bomenlaan in de Vrijheidslaan moet blijven, maar niet dat er niets gewijzigd mag worden in deze bomenlaan. Uit voorwaarden van de beide kapvergunningen blijkt dat er in totaal 15 bomen moeten worden herplant. Volgens verweerder brengt dit met zich dat de toekomst van de Vrijheidslaan als onderdeel van de Hoofdbomenstructuur verzekerd blijft. De rechter acht dat oordeel niet onjuist. Hetgeen verzoekster heeft aangevoerd omtrent de gemeentelijke Hoofdbomenstructuur leidt dan ook niet tot het oordeel dat de gevraagde kapvergunningen niet verleend hadden mogen worden.

4.6. Verzoeksters stelling dat het vaststaand beleid is van verweerder om geen gezonde bomen te kappen in verband met herprofilering, is door haar niet aannemelijk gemaakt. Geen van de bomen zijn expliciet als waardevol aangemerkt. Verweerder heeft voorts ter zitting inzichtelijk gemotiveerd dat door behoud van nummer 68 één parkeerplek verloren is gegaan, welke op een andere plek moet worden gecompenseerd. De omstandigheid dat verweerder er uiteindelijk voor heeft gekozen boom nummer 68 te behouden, betekent naar het oordeel van de rechter niet dat verweerder het belang van het behoud van de in de kapvergunningen genoemde bomen had moeten laten prevaleren boven het belang van het handhaven van voldoende parkeerplaatsen.

4.7. De rechter is verder van oordeel dat verzoekster met de enkele stelling, dat als er toch gekapt mag worden, bomen niet met een diameter van 25 tot 30 centimeter, maar met een diameter van 50 tot 60 moeten worden geplant, niet heeft aangetoond dat de gestelde voorwaarde ontoereikend is. De rechter acht de voorwaarden die verweerder aan de vergunningverlening heeft gesteld, niet onredelijk.

4.5. De rechter komt tot de conclusie dat verweerder de bij de vergunningverlening betrokken belangen op redelijke wijze heeft afgewogen en in redelijkheid tot vergunningverlening heeft mogen overgaan. De rechtbank zal dan ook het beroep van verzoeker ongegrond verklaren. De rechtbank ziet geen grond voor veroordeling van verweerder in de kosten van het beroep noch voor vergoeding van het door verzoeker betaalde griffierecht.

4.6. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak bestaat geen grond voor het treffen van een voorlopige voorziening.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

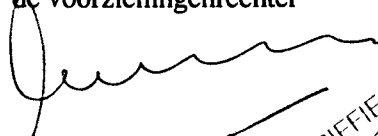
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. de Rooij, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. M.C.W. van der Voort, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 18 augustus 2011.

de griffier

de voorzieningenrechter

de griffier is verhinderd te tekenen

VOOR KOPIE VAN DE UITSpraak
ARRONDISSEMENT RECHTBANK TE AMSTERDAM
DE GRIFFIER DER RECHTBANK TE AMSTERDAM

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voor zover het betreft de hoofdzaak, kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Afschrift verzonden op:

D: C
SB

18 AUG. 2011